

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/230/2017
Identifikačné číslo spisu: 7212228984
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7212228984.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne I. bývajúcej v U., zastúpenej JUDr. Timeou Schwarcovou, advokátkou v Košiciach, Pražská 4, proti žalovaným 1/ M., bývajúcemu v U., 2/ M., bývajúcemu v U., 3/ G. bývajúcej v U. a 4/ D. bývajúcemu v U. zastúpenému Advokátskou kanceláriou GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kováčska 53, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 37 C 290/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. februára 2017 sp. zn. 1 Co 214/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ až 3/ nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaný 4/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo 4. februára 2016, č. k. 37 C 290/2012-367 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že je vlastníčkou bytu č. XX na 4. poschodí, vo vchode č. XX, v obytnom dome súp. č. XXX na ulici L. v U., v kat. území H., obec U., zapísaného v katastri nehnuteľností na LV č. XXXXX, na parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a k pozemkom v podiele 168/10000. Žalovaným v 1/ až 3/ rade náhradu trov konania nepriznal a o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 4/ rozhodne samostatným uznesením.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 15. februára 2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Žalovaným 1/ až 3/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému 4/ priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Podľa jej názoru rozsudok súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu je nezrozumiteľný a zmätočný. Namietala zistený skutkový stav, nevykonanie navrhnutých dôkazov a nesúhlasila so závermi súdu prvej

inštancie a odvolacieho súdu. Žiadala zrušenie rozhodnutí súdu oboch inštancií a vrátenie vecí na ďalšie konanie.

4. Žalovaní 1/ až 3/ sa k dovolaniu nevyjadrili. Žalovaný 4/ navrhol dovolanie odmietnuť alebo zamietnuť a žiadal náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C.s.p.) a na to oprávnenou osobou (§ 424 C.s.p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C.s.p. skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietnuť.

6. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f/ C.s.p. treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Namietala, že rozsudok súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu je nezrozumiteľný a zmätočný. Namietala zistený skutkový stav, nevykonanie navrhnutých dôkazov a nesúhlasila so závermi súdu oboch inštancií.

10. Predchádzajúca judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vecí (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). S týmto názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

11. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

12. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie stanoviska R 2/2016.

13. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším

odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (k tomu porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Vid' uznesenie NS SR sp. zn. 8 Cdo 99/2017.

14. Prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vid' uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 26/2017.

15. Dovolaním napádaný rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolaateľ preto neodôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Vid' uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 23/2018.

16. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (vid' R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu vid' R 37/1993 a 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama o sebe nezakladá prípustnosť dovolania (vid' R 42/1993, ale aj 1 Cdo 85/2010, 1 Cdo 18/2011, 3 Cdo 268/2012, 4 Cdo 314/2012, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 104/2010, 7 Cdo 248/2012).

17. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo neprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 8 Cdo 187/2017).

18. S poukazom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f/ prípustné, preto dovolanie odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.